

## BARNASØLUSTEVNAN

Á barnamessuni vóru nógv klæði at síggja. Stóru merkini Name It, Geggamoja, Stokke, Fischer-Price høvdu stórar básir, men tey minnu merkini høvdu fleiri nýggjheitir.



Á mótasýningin við barnklæðum luttóku foreldur eisini við beriselum. Síðbundna Babybjörn hevur fingið kapping av berisjalum. Ein lættari og oftani vakrari háttur at bera barnið

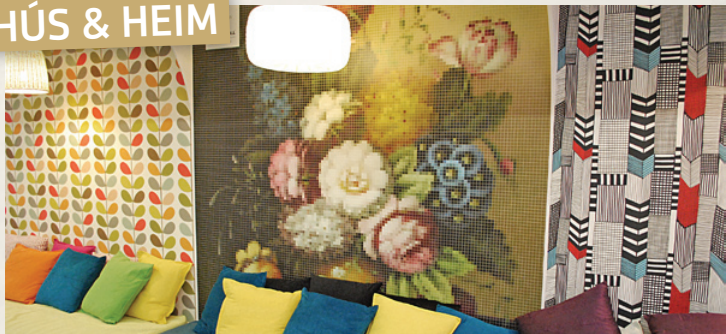


»Umami taste teaser« eitur hetta, ið er eitt slag av matsuttu, har matur verður lagdur í og so kann barni sjálvt royna ymiskar smakkir, áðrenn tað byrjar at eta.



Á veg í barnagarð er oftani kalt í bilinum, og tað hevur hendan fyrirkomulag gjørt sær dælt av. Warmerz er ein hitadýna til barnabilstólar, ið børnini sjálvi kunnu slökkja og tendra.

## HÚS &amp; HEIM



Tað er altíð stuttligt at fáa íblástur til heimið – helst um heystið, tá vit eru meira inni enn um summarið.

At tapetsera ein vegg ella eitt heilt rúm hevur leingi verið eitt rák. Og fyrirkomulag, sum framleiða tapetini, tora nú eisini at gera tapet, sum veruliga sæst!



Hesin kampingvognurin stóð parkeraður inni á sølustevnuni, og øll kundu fara inn á gólv. Eitt gott dømi um, hvussu ein kann innrætta við litum, toyi og hugflogi.



Eg helt, at eg læs skeivt og var noydd at venda við »integrerad luktusugning« ... »So tit meina at hesin knøtturin ger, at tað ikki luktar, tá man hevur verið á wc?« spurdi eg solumennirnar, og teir játtaðu og vístu kolfiltri fram, ið skal súgva allan (lorta)luktin í seg! Trúgv tí ella ei – eg vil tó helst royna tað, áðrenn eg trúgvi tí ...

## »HATTA MÁST TÚ GERA NAKAÐ VIÐ«

Tórður Johannesarson ummælir bókina »Orðabók – Handils- og búskapur« eftir Olav Absalonsen

Olav Absalonsen er lærari á Føroya Handilsskúla í Tórshavn og hevur skrivað fleiri bókur um virkisbúskap, roknskap og figgjarstýring.

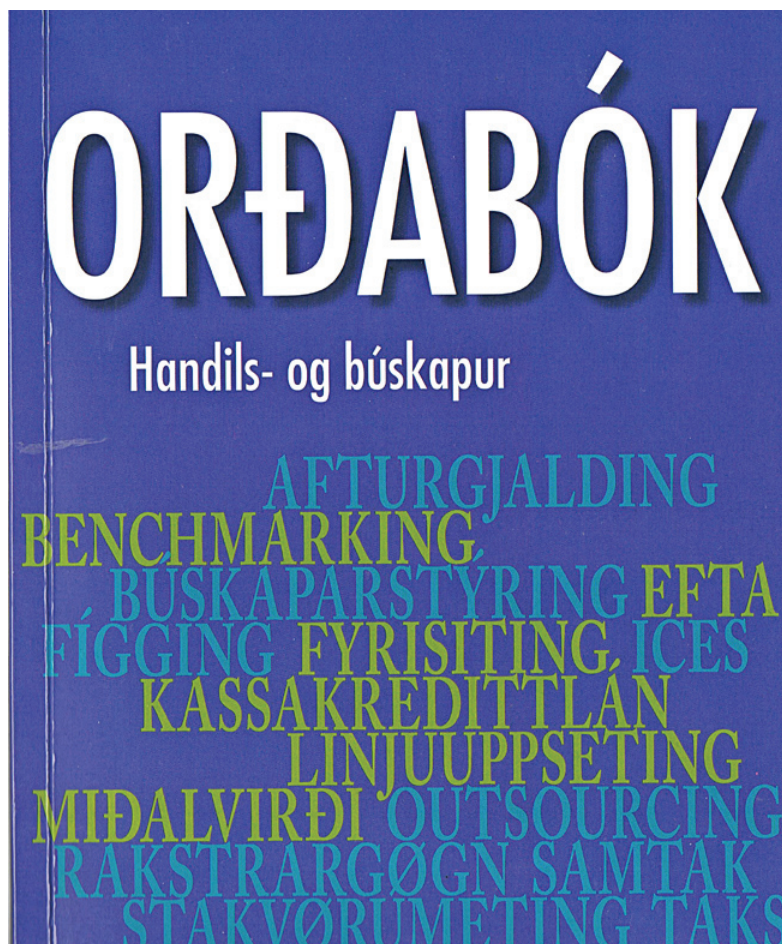
Bókin er góðar 80 síður til longdar, hevur góð 1300 leitorð, har eini 200-300 eru samheiti við annað leitorð, sum víst verður til. Í fororðunum greiðir rithøvundurin m.a. frá, hví hann fór at skriva bókina, og hvussu hann hevur fingið nøkur av orðunum og orðalýsingunum. Her kemur greidliga fram, hvussu stóra virðing hann hevur fyri næmingum, og at bókin í veruleikanum er sprottin úr undirvísing hansara.

Olav skrivur í fororðunum, at hann einaferð skuldi greiða nøkrum næmingum frá, hvat *eginpeningur* var. Hann orðaði seg nakað soleiðis: »Um vit gera virðið á øllum ognum í einari fyrirkomulag upp og síðan draga skuldina frá, verður munurin kallaður *eginpeningur*.« Hóast henda frágreiðing kann tykjast einföld, so órógvandi navnið *eginpeningur* fleiri av næmingunum, sum vildu hava eginpening til at vera reiðupening. Tí mátti hann siga teimum, at hetta er dømi um óheppið orð fyri eitt hugtak. Tá sigur ein næmingur við Olav: »Hatta mást tú gera nakað við.« Olav tók hendan næmingin upp á orðið og fór undir at skriva bókina.

Hann skrivur víðari í fororðunum, at orðið inntøka verður nýtt um tvey ymisk hugtøk, har annað er treytað av hinum. Enska orðið *revenue* og tað danska *indtægt* eita á føroyskum inntøka. Á enskum hava vit eisini *income* og á danskum *indkomst*, sum standa fyri vinningi ella avlopi, ið er tann upphædd, sum er eftir, tá ið kostnaðurin er drigin frá inntøkuni. Hendan vinning hava vit eisini nevnt inntøku á føroyskum, men tað skurrar í oyrunum á næmingum, tí teir hava ilt við at síggja meiningina í hesum. Olav hevur tí smíðað orðið *innkoma* fyri enska orðið *income* og danska orðið *indtægt*. Eg haldi, at hetta er eitt snøgt orð.

Hyggja vit eftir, hvussu bókin er sett upp, sæst at tveir teigar við 15-20 orðafrágreiðingum eru á hvørjari síðu. Hetta er ómetaliga gott, tí at tað gevur gott yvirlit hjá lesaranum.

Ein styrki í bókini er, at Olav



í flestu frágreiðingum hevur tilvísingar til nærskyld hugtøk, sum hjálpir okkum at skilja høpið. Hetta ger eisini, at fleiri síður av einum evni verða lýstar væl og virðiliga. Bókin er passaliga stutt og riggar væl til ungdóm, sum vil hava stuttar og greiðar frágreiðingar – einki óneyðugt fjas.

Olav man hava havt eitt knoss av summum orðalýsingum, serliga tá ið talan er um ástøði, ið kann tykjast ungfólki heldur háfloygt. Eitt dømi er lógin um fallandi úrtøku, sum hann greiðir soleiðis frá: »Um ein *framleiðslufaktorur* verður øktur, meðan aðrir eru óbroyttir, ella um ein er óbroyttur, meðan aðrir verða øktir, so veksur framleiðslan minni og minni; tað rætta navnið er tí lóg um fallandi *marginala úrtøku*, sí *lutfalslógina*.« Hetta er stutt og greitt. Eitt annað dømi er *komparativur fyrirunur*, sum hann lýsir á hendan hátt: »eitt land hevur ein komparativan fyrirun í framleiðsluni av einari vøru, um tað kann gera hesa vøru fyri hægri *offurkostnað* enn eitt annað land (tað er, um tað skal offra minni av øðrum vørum fyri at gera hesa).« Tað kann ikki hava verið lætt at lýsa eitt slíkt hugtak við so fáum reglum.

Málið er ómetaliga gott í bókini. Um vit t.d. taka *AIDA-myndilin*, verður nevnt, at tað er leitur, ið verður nýttur at gera lýsingar:

*attention* (lýsingin skal vekja ans), *interest* (lýsingin skal vekja áhuga), *desire* (lýsingin skal leypa brell á fólk), *action* (lýsingin skal fáa fólk at handla). Hesa lýsing hevur Olav frá Heðini Samuelsen, og er tað ein sera góð og neyv lýsing av hesum myndli. Slíkur málburður gongur aftur gjøgnum alla bókina.

Móti endanum á fororðunum skrivur hann, at Anfinnur Zachariassen og Heðin Samuelsen hava gjørt eitt stórt arbeiði til at menna føroyskt mál innan marknaðarførslu og virkisbúskap. Olav skrivur, at tilfarið hjá teimum báðum fyllir nógv í hesum orðasavni; men Olav hevur megnað at halda sín egna málsliga stíl gjøgnum alla bókina. Hann skrivur í fororðunum, at málbólkurin er næmingar, og við sínum málsliga stili hevur hann rakt púra rætt, tí talan er um gott og livandi mál. Við nógvum sagnorðum greiðir hann væl frá ymiskum orðum og hugtøkum.

Málfrøðingar tosa um at vinna okkum máløki. Olav hevur við hesi bók enn einaferð ment eitt øki í málinum, og tøkk skal hann hava fyri tað. Bókin »Orðabók Handils- og búskapur« er eitt verk, sum eigur at geva fólk, ið fáast við búskap eitt gott grundarlag, tá ið lærubókur skulu skrivast á føroyskum, og lærubókur á føroyskum mangla vit so sanniliga í ovurmát.